נז א מיי' פ"ג מהל' יבום הלכה ה סמג עשין נא. טוש"ע אה"ע סימן קמ סעיף ג:

אלא לאו כה"ג. מתוך פירוש הקונטרס משמע דאיצטריך ליה למילף מקרא משום דבר שלא בא לעולם וקשה לר"י דמה לי שבתות ויו"ט משאר ימים וגרלה לר"י כמו שפר"ח דלתא קרא למיסרי שבת שלא מן המוקף וא"ת וכיון דשרי לחרוס בשבת מדאורייתא הוי תא קרא למיסרי שלא מן המוקף כיון דיכול להמתין עד השבת ויחרוס מן המוקף וי"ל דלתא קרא (ב) דהיכא דיש לו פירות בעיר אחרת ואין לו בידו אלא כדי סעודת שבת דאי הוה מעשר מיניהו גופייהו הוה בלר ליה ושרי משום טוגע שבת לעשר מאותן של עיר אחרת שלא מן המוקף וא"ת והאי עובדא דרבי יאשי הוי הוה שרי לחרוס שלא מן המוקף כיון דמדאורייתא יכול לחרוס ממר מן המוקף וי"ל דהכא בתרומת פירות דרבנן הוי הוי שלא מן המוקף משום טוגע שבת כיון דבעלמא כשהם בעיר אחרת שאין יכול לתקן שרי מדאורייתא ועי"ל דשרי לחרוס בע"ש שלא מן המוקף כדי שלא יצטרך לטרוח ולחרוס בשבת דכל זה טוגע שבת* :

לאחר שאתגייר לאחר שתגיירו לא כו'. וא"ת דאמר בפ"ק דגיטין (דף יג: ושם) אפילו לר"מ דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם ה"מ לדבר (ג) שבעולם אבל לדבר שאינו בעולם כגון לאחר שאתגייר דאמרינן לה לא דייקא דאמרינן ליה דבר שלא בא לעולם הייינו לאחר שאתגיירי שאמרינן נמי לדבר שלא בא לעולם כגון לאחר שאתגייר לא בא לעולם כ"כ כיון שהגוף הוא בעולם רק שמחוסר גירות אבל אתם עולדים לא בא לעולם לגל ואר"י שבעין זה תירץ הר"ר אלעזר משז"א דאמר דמקשינן לאמר ברים המפקיד (ב"מ דף לג. ושם) אמור לאמר ר"מ כגון פירות דקל דעבידי לאתו ואימה דהא כל הגהו הלכה לא עבידי לאתו ואיכא בא בעין עבידי לאתו אלא בדבר שאין בעולם כלל אבל הכי דהוו בעולם לא בעין עבידי לאתו וא"ת ת"ל (כתובות דף נח: ושם) גבי מקדיש מעשה ידי אשתו דמפרש טעמא דרבי מאיר מתוך שיכול לכופה למעשה ידיה נעשה כאומר יקדשו ידיה לעושיהם וידיה אינם בעולם ופריך וסבר רבי מאיר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם והתניא הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר לי לאחר לא מהיא אמר לא שמעינן שיכול להקדיש דבר שלא בא לעולם כלל כגון מעשה ידיה שלה ואכתי מלינן למימר דלא קדשי מעשה ידיה שלה אי לא משום דנעשה כאומר יקדשו ידיך לעושיהם ל"ל כיון דחזינן דבמקצת סבר כר' אליעזר בן יעקב דבו ה"ה דבדבר שלא בא לעולם כלל סבר כוותיה ואיהו אית ליה בסמוך דאדם מקנה דבר שלא בא לעולם כלל וא"ת בפרק מי שמת (ב"ב דף קמח:) משמע דגרע עובר לר' מאיר מגר לר"מ המזכה לעובר לא קנה ורב הונא נמי דסבר הכא כר"מ סבירא ליה אף משתלד לא קנה ואפ"ה לאחר שאתגייר מקודשת ולרבי חגיגא הוי מיבכא בקדושין בפרק האומר (דף סב:) דקסבר לאחר שאתגייר מקודשת ואפ"ה אמר רבי חגיגא (שם) האומר לחברו אם ילדה אשתך מעוברת דבריו קיימין וי"ל דאין לחוש כל כך שכמו כן מליגו סברות רב נחמן ורב הונא הפוכות זו מזו ועוד י"ל דרבי חגיגא ס"ל דאדם מקנה דבר שלא בא לעולם דוקא מסוק הכי אע"פ שהמקנה סוברת אין אדם מקנה מ"מ ניחא ליה לאוקמי הא דקתני הכא אם ילדה אשתך אבל אם לא ילדה אשתך אינו מקנה אבל אם מקדש אדם מקדש דבר שלא בא לעולם דוקא מסוק הכי אע"פ שהמקנה סוברת אין אדם מקנה מ"מ ניחא ליה לאוקמי הא דקתני הכא אם ילדה אשתך אבל אם לא ילדה אשתך אינו מקנה ולא דייקא כוי אלא מאי דהוה אמר לר"מ דאמר אדם מקנה